

நூல்
அறத்துப்பால்

கடவுள் வாழ்த்து(1வது குறள்)
முதுரை வள்ளுவர் அகரமுதல எழுத்தெல்லா
மாதிபகவன் முதற்றே உலகென லாயமைத்த
நீதிஉனை அன்றிநீணிலம் உய்யநெறி மற்றுண்டோ
மாதவ!புல்லைத்தலத்தும் என்நெஞ்சத்தும் வாழ்பவனே 1

வான் சிறப்பு(3வது குறள்)
விண்ணன்று விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனிலகத்
துண்ணின்று டற்றும்பசி யெனலாற்புல்லை யூரினமழை
வண்ணம்சிறந் தவன்வந்து அருளாவிடில் வாடும்உயிர்த்
தண்ணம் பயிரெனற்கு ஐயமுண்டோ இச்சகதலத்தே 2

நீத்தார் பெருமை(2வது குறள்)

--
குறைத்தாரென்னாத்துறந்தார் பெருமைதுணைக்கூறின்வையத்
திறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டற்று எனலால் இறவாது உனைச்சேர்
துறந்தார்பெருமை அறிந்தும் என்போலிகள் சொல்லவற்றொ
மறந்தார்கள் நீ மறந்தேனுஞ்சொல்லாய்ப்புல்லை வாமனனே

அறன் வலியுறுத்தல்(5வது குறள்)
பொன்னாட்டு இறையோடு அயிராணி போற்றும் அம்போருகப்பூ
மின்னாட்டு நாயகம் என்னும் புல்லாணியில் வீற்றிருக்கும்
அன்னார்க்கு அடியவர் சொல்வர் அழுக்காறு அவா வெகுளி
இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம் எனவே

இல் வாழ்க்கை (10வது குறள்)

மையற்ற_வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்பர்__புல்லைத் திருநகர்வா
ழையற் கடிமைப்பட்டு இல்வாழ்க்கை நீதி அமைந்தவரை
மெய்மைக் கருத்துறச்சொல்வது அன்றோவந்த மேன்மைகளே

வாழ்க்கைத்துணை நலம்(4வது குறள்)

தருந்தக்க நாண்மடம் அச்சம்பயிர்ப்புத் தரித்த பெண்ணிற்
பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் திண்மை உண்டாகப்பெறின்
பொருந்தச்சொல்லத்தன்மை புல்லைப்பிரான் திருவடிபூவடியை
வருந்தி தவம்புரிமாதர் கற்பல்லது மற்றில்லையே

புதல்வரைப்பெறுதல்(5வது குறள்)

வாட்டமின் மக்கள் மெய்தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்று அவர்சொற்
கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு என்றனர் தேவகித்தாய்க்குத்தந்தை
ஏட்டலர்த்தார் வசுதேவனுக்கு இன்புற்று இருமைஇன்பம்
காட்டவந்தான் இந்தக்காசினிக்கே புல்லைக்காகுத்தனே

அன்புடமை(5வது குறள்)

வற்றாத அன்புற்றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்துஇன்
புற்றார் எய்தும்சிறப்பு என்பதுகாண் இவுலகுதனில்
கற்றார் உனதுன்பர்க்கு அல்லாமல்வஞ்சக்கயவர்க்கு என்று
சற்றாகிலும் உரையார் புல்லைவாழும் தனிக்கொண்டலே

விருந்தோம்பல்(10வது குறள்)

மூக்கிற்கு மோப்பக்குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து
நோக்கக்குழையும் விருந்து என்பராற்சென்று நூற்றுவர்பா
*லேக்குற் றிடாது விதுரன் மனைவிருந்து என்னநின்றான்
காக்கத் தனிப்பொருளானான் புல்லாணியிற்கார் வண்ணனே
(ஏக்குற்றிடாது =விரும்ப நிற்காமல்)